

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Népszenvedély biráskodása.

Pécs, 1898. január 18.

Nincs nagyobb veszedelem egy államra nézve, mint ha igazságszolgáltatásába bejátszik a szenvedély, a politika s e kettőnek egyesülése, a pártoskodás, a melynek szemüvegén át az igazság mindig elhomályosul.

Ebből a szempontból kárhuzatos dolog mindig az igazságszolgáltatás ténykedéseit a tömeg szenvedélyének fölülbírálata alá bocsátani, mert a tömeg hangulatát könnyű félrevezetni; annak az érzelme adnak irányt, az érzelmeket pedig nem komoly érvekkel, hanem hamis frázisokkal szokták felkorbácsolni.

Ebben a veszedelemben nyakig uszik Franciaország a Dreyfus-ügyből kifolyólag, a mely most már nemcsak a politikai ellenfeleket állította szembe egymással, hanem a fajgyűlölet undok szenvedélyét is lobogó lángra gyújtotta.

A francia katonai bíróság évek előtt egyhangú szavazattal elítélte a hadsereg egy kapitányát hazaárulás miatt, mert titkos katonai okmányokat juttatott egy idegen hatalmasság kezébe. A vizsgálat és ítékezés a nyilvánosság kizárásával történt, annyi mégis kiszivárgott az egész ügyből, hogy a vádlott mindvégig tagadta bűnös voltát s ez elég volt az elítélt rokonságának arra, hogy az ítéletet igazságtalannak

s rokonukat nem is birói tévedés, de egyenesen birói önkény áldozatának tűntessék fel.

Hogy a közhangulatot a maguk pártjára hódítsák, a legrikítóbb színekkel illusztrálva állították a világ szemei elé az elítélt borzasztó szenvedéseit, mert akit a közönség megsajnál, azzal okvetlenül rokonszenvezni is kezd, a rokonszenv pedig már befolyásolja a pártatlan ítélezkést. Könnyű dolog volt tehát a Dreyfus helyzetén sajnálkozó közönséggel elhitetni, hogy a bűnös voltát mindvégig tagadó vádlott csakugyan ártatlan. Hiszen már az a körülmény, hogy elítéltetése a nyilvánosság kizárásával történt, igazat látszott adni a közönség szemében a bíróság ellen vádaskodóknak.

A közhangulatnak ilyenén való előkészítése után egy másik embert állítottak a közvélemény ítélőszéke elé igazi bűnös gyanánt, a kinek bűnéért az ártatlanul elítélt szenved. Ezt a másik embert, Walsin-Esterházy grófot, az ő illetékes bírósága felmentette az ellene emelt vád alól, pedig vádlói bizonyára nem késtek bizonyítékaikat a bíróság elé terjeszteni.

De a felizgatott pártszenvedélynek a lecsillapítására ez az ismételt birói ítékezés sem volt elegendő. Az eljárás másodszer sem volt teljesen nyilvános, tág tere nyílott tehát ismét a gyanúsításnak, hogy tudja az ég milyen miskulanciák

játszódtak le a kulisszák mögött s befolyásolták az ítéletet.

Persze azt már a felzaklatott közönség nem vette fontolóra, hogy a katonai biráskodás sehol sem folyik a nagy közönség szeme láttára, oly ügyekben pedig, a melyekben katonai titkok szellőztetéséről van szó és idegen hatalmasságok esetleges csábításai is szellőztetve lesznek, a nyilvánosság kizárását magasabb állami érdekek egyenesen parancsolják.

Ily esetekben a nyilvánosság ellenőrzésének vissza kell vonulnia s meg kell bízni a birói hatalom gyakorlatára hivatott közegek becsületében, igazságszeretében, hazafiasságában. A ki a közérdek eme parancsának kellő bizonyítékok hiányában nem engedelmeskedik és érzelmei által felkorbácsolt szenvedélyének engedve, megtámadja a bíróság becsületét, az nemcsak veszélyezteti azt a magasabb államérdeket, a mely az adott esetben a nyilvánosság korlátozását parancsolta, de megrendíti az igazságszolgáltatásba vetett hitet is.

Ebbe a hibába esett a franciák nagy regényírója, Zola Emil is, a kinek excentrikus lelkületét leginkább megkapták azok a túlhajtott leírások, a melyekkel Dreyfus kapitány borzasztó büntetéséről az egész világot elárasztották. Zola a Dreyfus és Walsin-Esterházy pereiben szerepelt összes bírósági tagokat a legborzasztóbb vádakkal

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Mi vagy te nékem?

Feslő rózsza bimbó
Piros pünkösdi napján,
Derengő hajnalpir
A kerek ég alján.

Csillogó harmatcsepp
Nyíló gyöngyvirágon,
Mézben fürdő kis méh
Szép lilium szalon.

Bugó kis gerlice
Csókra nyíló szája,
Erdők legmélyének
Igazi bűbája.

Lágyan ringó tónak
Ezüstös habfodra,
Szüzi szép leánynak
Menyasszonyi csokra.

Árnyas berek alján
Zengő madárének,
Tévedt vándor utján
Lángoló szövétnek.

Holdvilágos estén
Kis furulya hangja,

Estimára hívó
Kis falu haranja.

Uszó rózsafelhő
Fenn a magas égen:
Mindez vagy te nékem
Édes feleségem.

Erdélyi Sándor.

A legujabb divat.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Mintegy varázsvessző ütésére változtak át a századévi szalónok. — Világos színű, karsu szerkezetű butorok, szelid árnyalatu szövetek, nagyvirágú mousselinok foglalták el a masszív butorzat és nehéz, drága szövetek helyét, melyekben eddig örömet leltek az előkelő világ.

A szövettel bevont, vagy a szemnek jól eső színekkel festett falakon aquarellek díszelnek. Az olajfestmények az étterembe, könyvtárba vagy a dolgozó szobába vándoroltak, vagy a kinek birtokában nagyobb számú olajfestmény van, külön képtárt rendez belőlük.

A csecsebecsék, a nippes világa is letűnt, helyüket hasznos és a mindennapi élethez szükséges tárgyak foglalták el, melyek elragadó fantáziával vagy kiváló művésziességgel vannak a szobák szögleteiben elrendezve.

Az orchidéák, az azaléák, rózsza, ibolya, rezedák szintén száműzettek a szalónokból, mert

az új divat felfogása szerint télen nincs az élő virágnak létjoga. Az örökzöld van csak képviselve, de az is igen korlátolt mennyiségben, ő is inkább a vestibulbe lett kiszorítva, ahol aztán kárpótlást nyer, minden zezug tele van vele.

Ez az imádni való egyszerűség, mely a legfinomabb izlésre vall, áldáshozó lehet az egész emberiségre.

Például hogyan illenek bele ebbe az üde, életet lehelő egyszerű keretbe egy diszekkel túlterhelt, nehéz toilette? Lassanként a hölgyek felcserélik pompás, méltóságos, de nehézkes ruháikat könnyű, kecses öltözetekkel, melyek ifjúságot és üde bájta kölcsönöznek azoknak, kik felöltik.

Mindenben fordulat állt be. Senki sem törekszik fényes estélyt, mulatságot rendezni, de igyekszik mindenki vendégét mennél jobban mulattatni, szórakoztatni, mi rendesen a szívélyes háznépnek sikerül is anélkül, hogy az, mint eddig divat volt, egy vagyonba kerülne. A vendéglátók nem igyekeznek túltenni egymáson fényezés és költségek dolgában. Legfelebb valami eredetin törik a fejüket, hogy egy kis változatosságot hozzanak az egyhangú nagyvilági életbe, és az eredetiséget senki sem vásárolja pénzen.

A műkedvelő előadások, melyek annyi bajt és zavart okoztak, teljesen megszűntek. A zenét igen kedvelik, de csakis a zenekedvelők gyűlnek össze egy teremben, ott mulatnak

illette, olyan pozitív vádakkal, a melyeket bebizonyítani semmi esetre sem tud, mert ha bizonyítékai lennének, azokat minden esetre felhozta volna a per folyama alatt, vagy legalább is híres nyílt levelében jelezte volna.

Azzal vádolja a Dreyfus-per vizsgálóbíráját, Paty du Clam őrnagyot, hogy ő hipnotizálta e pernek összes szereplőit, pedig magából ebből a levélből tűnik ki, hogy Zola a hipnotizált. A titkos per iratainak ismerete nélkül szuggerálta magának, vagy szuggerálták neki mások a Dreyfus ártatlansága felőli erős meggyőződést, úgy hogy maga írja levelében: „Éjszakáimat elrabolta az ártatlan embernek a megjelenése, aki a legsúlyosabb kínzásokat szenvedte s a kinek lakolnia kell oly büntetért, a melyet nem ő követett el.” Ki nem látja ebből, hogy az élénk képzelődésű regényírót azoknak a súlyos kínzásoknak borzalmas festése ragadta meg annyira, hogy a szenvedő ember ártatlansága lassankint erős meggyőződésévé s lázas álmainak háborgatójává lett.

Az ilyen szenvedélyes hang természetesen megszüli a maga ellenhatását s a legközelebről érdekelt közönség körében az ellentéteket a legélesebben kihegyezi. Franciaország két ellenséges táborra szakadt, a mely ádáz harcot folytat igazságszolgáltatásának becsülete felett. Bármelyik tábor legyen a győztes, az igazságszolgáltatás fog megtépetten kikerülni a küzdelemből.

Ezért kárhozzátandó az igazságszolgáltatás ellen a nagy tömeg érzelmeire appellálni, de még nagyobb könnyelműség ebben a bíraskodásban még a külföldnek is részt vennie. Hogyan mondhat ítéletet ebben a kérdésben a külföld, mikor az érdekelt nemzet maga is csak a sötétben tapogatózik?

Pedig hát ez is megtörtént s ebben

muzsikálnak egymásért és egymásnak, nem kényszerítik azokat, kik a zenét csak lármának tartják, hogy órákig hallgassák a rájuk nézve oly terhes koncerteket.

Az esti összejövetelek 9-től 11-ig tartanak. A hölgyek varrni valót visznek, vagy találnak a háziasszony munkakosarában selymet tépni, mivel a selymet a fonásra készítik elő. A háziasszony orsón fon vagy lágy selyempelyhet, vagy falusi birtokáról beszállított gyapjút, vagy hajtja a rokkát, melyen a legszebb fehér len pompázik.

Semmi sem tünteti úgy fel a szép kezét, a kerek karok szoborszerűségét, mint az ősanják eme foglalkozása, melyet a walesi hercegné ujtott fel. Haszontalan munka, mondják sokan. Korántsem; a gyapjufonásból sportharisnya lesz a család férfitagjai számára, — vagy a szegényeknek. A selyem ugyan arra a célra szolgál, a len vásznat szolgáltat egyházi célokra, vagy szerencsétlenek számára.

A rokka mellett ülő, nagy orsóján dolgozó urnő élénken emlékeztet a múlt századok szép, méltóságos várurnőire; e munka nem rontja a szemét és a mint feljebb láttuk, értéke sem csekély. A mi pedig a rokkát, orsót és motollát illeti, azok mind egy-egy remeke a letűnt századoknak és a fent leírt szalonok díszét képezik. Vállvetve így igyekszik az előkelő társaság illően befogadni és állandósítani Páris szeszélyének eme legújabb szülöttét, az ókor divatját.

Az uraknak mesével kell tartani a fonó és selyemtépő urnőket. Járja a mese a kísér-

a hivatlan prókátorkodásban, úgy látszik, Magyarország némely körei tartják hivatásuknak előljárni. Huszonhat szegedi ügyvéd s Aradról is számosan üdvözölték Zolát a Dreyfus-ügyben tanusított eljárásáért. Hát nem azt a benyomást teszi ez az okvetetlenkedés, mint mikor a párisi, meg a római diákok rokonszenvük nyilvánításával üdvözlik az elnyomott magyarországi oláhokat? Ezek legalább rokonságot tartanak egymással; de ugyan ki hívta fel a magyarokat bíraskodásra abban a kérdésben, vajjon a francia igazságszolgáltatásnak vagy Zolának van-e igaza a Dreyfus-ügyben.

Csinálják ki ezt maguk között a franciák, elég baj az nekik, hogy ott ítélkezésre van felhiva a népszenvédely, de ne szítsuk azt innen is, mert akkor minő jogon fogjuk visszautasíthatni a külföld beleavatkozását a mi nemzetiségi bajainkba?

Hirek.

Pécs, 1898. január 18

A pontos hivatalnok.

Hogy miképp lehet valaki pontos hivatalnok, elárulta ennek titkát lapunk egy barátja. Ő az a pontos hivatalnok, a ki felfedezte, hogy miképp lehet valaki pontos, mindamelllett, hogy — nem pontos.

Találománya a következő:

Ő jött reggel az irodába. Pörge szürke kalapját a szokott helyére tette, ez pedig nem közönséges hely volt. Éppen szembeesett a főnök ur ajtajával. Mikor belép a főnök, mindjárt oda essék a tekintete. Ott kapaszkodik a barnaszürke kalap a szokott nagy szegen.

— Ni, itt vagyok, — mondta mindig a kalap.

S mindenki meggyőződött, hogy ő ott van.

A főnök nyugodtan, mint aki szigorúan és alaposan teljesítette az ellenőrzést, betette az ajtót. A kollegák köröskörül az asztaloknál tovább másoltak.

A kalap az oly hű, jó kalap volt, hogy az mindig ott volt a szegen. A tulajdonosának

tetekről, tündérekéről, rablókról, aranyhajú királykisasszonyokról, hétfejú sárkányról, boszorkányokról, kalandos utazásokról. A ki jól tud szavalni, az választ valamit a remekírók verseiből. Ha a recitálódó darab arravaló, mindig találkozik egy-egy ifju zenekedvelőnő, ki azt halk mandolin játékkal kíséri. Viktória királynő találta ki ezt a szép dolgot.

Közbe-közbe gesztenyehéj pattogása halatszik. Egy fiatal hercegnő ott térdel a kandalló előtt, melyben vigan lobognak a nagy fahasábok, a parázsra rostély van helyezve, melyen gesztenyét süt az ifju urhölgy. Csak most jelenik meg a cselédség. Különböző alaku poharakat hoznak, az asti-i és champagne-i számára, melyet a gesztenye tisztítás és evés közben isznak a vendégek. Minden vendég kap egy tányért és egy kis asztalkendőt és midőn a gesztenye elfogyott, akkor apró szivárványszínű mosdótálakat hordanak körül, melyekben rózsavíz van a bepiszkolt ujjak lemosására.

Nemcsak Párisban és Londonban kezdenek hódolni az egyszerűségnek, annak az ideális egyszerűségnek, mely fehér ruhája redői közt hordja a boldogságot, Amerika már jóval megelőzte őket. A milliárdos kisasszonyok, kiket nemes emberek kérnek nőül, kezeiken kijelentik, hogy bizony ők semmit sem adnak azokra a nemesi címekre, sem címeres koronákra, mik a régi világ sirboltjait díszítik. Nekik, úgy mondják, magasabb vágyaik vannak és tán nehezebben elérhetők, ők hős és nemes szívet keresnek.

azonban gyakran volt dolga kint. Valahol. Taián más hivatalokban. Van egyéb dolga.

Ilyenkor a főnök megszólalt a reggeli vizit alkalmából:

— Hát az az ember hol kószál megint?

Mindenki a szegre nézett: ott van-e a kalap? Ott volt, persze hogy ott volt.

— Itt van kérem, valahova kiment bizonyosan.

A főnök nyugodtan, mint aki alaposan és erélylyel végezte az ellenőrzést, — betette az ajtót.

És ez így ment sokáig. Ő, a derék alkalmazott jött az irodába, a kalapját a szegre tette, leült, megfogta a tollat, de előbb rágyújtott és egy pipa dohányt kiszivott, mert ez jólesik a friss levegőről jövet. Azonban hosszabb volt a másolni való, mint ahogy a pipa győzte volna. — Ez kialudt, az abban marad.

A kimerült alkalmazott leverte a tollat az asztal széléhez, kinyitotta a fiókot, majd betaszította és szépen kisétált a folyosóra, hajadonfővel.

A kalap ott lógott hűségeen és mindenkinek jelentette, aki érdeklődött:

— Ő itt van, kiment, mindjárt jön.

Sokáig elhitték ezt a becsületes kalapnak. Bár erősen rázta a fejét a felebbvaló ur, hogy ugyan hol bódorog minduntalan az az ember olyan sokáig hajadonfővel. Most ebben a hivatalban volt, most amabban, így számolt be a kisétálásokkal. Mig egyszer rájöttek, hogy van itt e kimenőkben egy hazug kalap is, mely büntársá a furfangos hivatali alkalmazottnak, aki ezen hajadonfővel rendezett kisétálásból — déltájban, a délutáni sétából pedig borulat tájon került elő.

Hajadonfővel lépett be ilyenkor és sietett az íróasztalához, kinyitotta a fiókot és elrejtett benne valamit.

Azt a csalfa másik kalapot. A büntársát.

Ekkor újra megfogta a tollat, elsítt egy pipa dohányt, azonban kevés volt bár a dohányja, még se égett ki egészen, mire leszólt a toronyból az öreg óra:

— Haza, haza . . .

Ő felkelt, vette azt a becsületes kalapját, mely hűen betartotta mindig a kivatalos órákat és hazament . . .

S hogy mi ennek a rejtélye? az, hogy egy másik kalapja is volt, melyet a fiókjában rejtgetett s a melyet a fiókból kivéven, kabát

Igy a többek közt miss Helén Goult Castellan grófnő nővére is ezt a jelszót hangoztatja. Visszavonulva a család fészkebe, Irvingtonba, a világ legszebb pálmái alatt, az orchideák legcsudásabb gyűjteménye közt, melyek a kerek földön találhatók, várja a szép amerikai nő a fiatal hőst, a félistent, kinek megjelenéséig a zenének, melyet szenvedélyesen szeret és a jótékonyágnak szenteli életét. Nyilvános társaságban, csak midőn már ki nem kerülheti, ünnepélyek alkalmával jelenik meg. Cornélia, portugáli királyné pedig az orvosi tudomány tanulmányozására adta magát, hogy e téren is szolgálhasson a szerencsétleneknek.

A sportért rajongó és ideges nagyvilági hölgyek mellett ugylátszik a nőknek egy új typusa keletkezni. E typust jellemzi a báj, az idealizmus, a jóság, a szelidség, tehát olyan kitünő tulajdonságok, melyek alkalmasak arra, hogy boldogságot vigyenek a családi életbe.

Alexandra, orosz cárné is egyike az asszonyok ezen utánzásra méltó, új nemének. Dágmár császárné, a Dániában élő özvegy cárné, a walesi hercegné, nyitották meg ez új typus sorát, mely napról-napra szaporodik.

Minden jel arra mutat, hogy a nő fogja megmenteni a világot. Az asszonyok szelid hatalma meggátolhatatlan lesz, ha ápolják mind azon adományokat, melyekkel Isten felruházta őket és leküzdi a hibákat, melyeket az emberiség oltott beléjük.

Francia eredetiből fordította:

Kovács Julia.

zsebében vitte ki sétái alkalmával a folyosóra. Ott feltette és ment privát dolgaira. Visszatérve, hajadonfővel lépett a hivatalba s a kalapot kabátzsebéből ismét a fiókba dugta.

E találmánya pompásan bevált. Ő ma a legpontosabbnak elismert hivatalnok, mert legalább a kalapja — mindig ott van a hivatalban.

Napirend 1898. január 19-én.

Naptár: szerda, jan. 19. — Róm. kath.: Kamil — Prot.: Babilasz. — Görög-kel. (jan. 7.) Ker. szt. János. — Zsidó: Tebeth 25. — Nap kél 7 óra 26 perckor; nyugszik 4 óra 23 perckor. — Hold kél 4 óra 59 perckor reggel; nyugszik délben.

Időjárás: hőmérséklet 2 Celsius fok hideg; légnyomás 751. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint száraz, hideg idő várható.

Színház: »Coulisset ur«, vigjáték.

— **(A megyés püspöknél)** sorban járnak a látogatók és tisztelgők, kik nádasdi kastélyában keresik fel az új főpásztort. Mint levelezőnk írja, a pécsváradi járás főszolgabírói hivatalának, ugy a királyi járásbiróságnak vezetői szombaton délelőtt tiszteltek *Hetyey Sámuel* püspöknél. A tisztelgőket a püspök ebédre is magánál tartotta és igen szívesen látta őket.

— **(A félév vége a jogakadémian.)** Az 1897/8-ik tanévnek első féléve f. hó 24-én végződik a jogászoknál. 25-ével kezdődik az indexek aláírása, melytől ugyancsak borsozik a háta azoknak, a kik szívesebben jártak a multságokra, mint az előadásra. Persze akad egy néhány olyan is, a ki hiába járja sorra a tanárokat, azok mindent inkább elhisznek és bizonyítanak aláírásukkal, mint azt, hogy az illető szorgalmas látogatója volt az előadásoknak. Így aztán nincs más hátra, mint valami katonaugyi, vagy más valami folyamodványhoz mellékletként csatolni az indexet, szóval eltüntetni a szülők szemei elől, nehogy kiderüljön a hiányosság, mert az bizony sajnos következményekkel járna különösen most, a farsang közepén a táncot és más szórakozást kedvelő ifjakra nézve.

— **(Szigorlat.)** *Kronosz József* Baranyavármegye V-öd aljegyzője, a kolozsvári *Ferenc József* tudomány-egyetemen, hétfőn az államtudományi első szigorlatot egyhangu képesítéssel letette.

— **(Felülfizetések.)** A *Höfler Testvérek* bőrgyárának munkásai sikerült táncvigalmat rendeztek, melyen felülfizettek — mint a hozzánk beküldött kimutatásból kitűnik — a következők: *Höfler Testvérek* és *Társas* 20 frtot, *Deutsch Adám* 5 frtot, *Krausze Aurél* 2 frtot, *Szigriszt Ferenc*, *Brodmann Antal*, *Piacsek Virgil*, *Lakatos József* 1—1 frtot, *Herkovits Albert* 80 krt, *Plöderer Rezső*, *Kremsz Oszkár* és *Hortyánszky Frigyes* 50—50 krajcárt.

— **(Öngyilkossági kísérlet.)** *Istokovics István* cserepes legénynek még a vigalom zajától hangos farsang sem hozott örömet. Nem volt munkája, nem volt pénze, s a nyomor lassan-lassan megérlette lelkében a sötét szándékot, hogy véget vessen életének. Alsó puturluk-utca 18. sz. alatti lakásán a kamarában felakasztotta magát. Egy asszony azonban meglátta a kötélben lógó embert s elszaladt a sarki rendőrhöz, *Máté Mihályhoz*, elmondani neki az esetet. A rendőr gyorsan a helyszínére sietett, elvágta a kötelet és hozzáfogott az élesztési kísérletekhez, melyek

sikerre is vezettek, úgy, hogy a már félig holt ember az ő ügyessége által újra felnyitotta fáradt szempilláit. Most aztán megpróbálja ismét a küzdelmet a létért, a mely soknak olyan könnyű, minden fáradság nélkül, másoknak pedig keserves, nehéz a legnagyobb iparkodás dacára.

— **(Diákmulatság.)** A pécsi felső kereskedelmi iskola növendékei február hó 9-én (szerdán) a *Vigadó* helyiségeiben koncertet rendeznek, melynek tiszta jövedelme a »Porgesz« alap gyarapítására fog fordíttatni. Védnöke az estélynek dr. *Angyal Pál*, a kereskedelmi iskola tanára lesz. A szereplésre eddig *Sohner Olga*, a helybeli szintársulat tagja kéretett fel, ki szívesen megígérte közreműködését. Mint halljuk, szándékoznak még dr. *Egry Béláné* és *Taky Gyuláné* urnőket is felkérni a közreműködésre. Szerepelni fognak még dr. *Vörös Nándor* ur zongorajátékkal, saját szerzeményű darabokat adva elő, továbbá *Brogly József* egy melódrámát szaval *Spitzer Lajos* zongora kísérete mellett, *Mittinger Ernő* egy vig szavallatot ad elő, és *Schön Alfréd* zongorán kíséri *Präger Ernő* hegedűjátékát. A műsor befejeztével *Farkas* veszi át a szereplést és remélhetőleg a táncosnők és táncosok örömmel fogadják majd a táncra csábító zenének hangjait is.

— **(A kivándorlás ellen.)** A kivándorlási ügynökségek ujabban megint erősen működnek Magyarországon s elárasszják az országot kivándorlásra buzdító nyomtatványokkal s busás ígéretekkel ügynököket igyekeznek toborzani a néppel leginkább érintkezésben álló emberek: korcsmárosok, tanítók, jegyzők közül. Az ügynökök főleg az amerikai *San-Paoló* államba csábítják az embereket azzal, hogy az említett állam ingyen szállítja őket. Ez igaz, de a kivándorlóknak családost földmivéseknek kell lenniök s a családtól 45 évesnél, a nő 40 évesnél idősebb nem lehet és azonkívül még egy munkabíró családtagot kell magukkal vinni. Mindezt pedig a községi előjárásnak kell igazolni. Az igazoló okmányt azonban a kivándorlási ügynökségek, hogy minél több kivándorlót szállíthassanak, hamisítják. A belügyminiszter a kivándorlási ügynökségek üzelmeinek meggátolása céljából körrendeletet intézett az összes törvényhatóságokhoz, a melyben fölhevítve figyelmüket ezekre a dolgokra s egyben utasítja, hogy a kivándorlási ügynökségek üzelmeit gátolják meg, az ügynököket nyomozzák ki s a legszigorubb megtorló eljárást indítsák meg ellenük.

— **(Hulla az árokban.)** Uj-Dombóvár közelében, az ugynevezett szakcsi majorban, egy árokban, a rajta átvezető hid alatt, a sekély vízben egy női hullát találtak. A hulla fiatal nőé; ruházata egyszerű s rajta a külérőszak nyomai nem láthatók. Legnagyobb valószínűség szerint maga kereste a halált és vetette magát a vízbe, ahol megfuladt. Mivel senki sem ismerte, lefényképezték s azután temették el.

— **(Eltűnt sikkasztó.)** *Vince István*, siklósi születésű pincér, legutóbb Szabadkán hordta egy kávéház vendégeinek a fekete és fehér kávékat. Néha rábizták a pénzbeszedést is és ezt a bizalmat azzal hálálta meg, hogy a zsebébe gyűlt pénzt elsikkasztván, megszö-

kött. A huszonegyéves sikkasztó pincért most köröztteti a rendőrség.

— **(Szegény vándorló legény.)** Igen, szegény vándorló legény *Frosche Ferdinánd*, a ki valamelyik ausztriai faluból került Dombóvárra. Amint este az utcákon jártkeft, azon töprengve, hol keressen magának éjjeli szállást: egyszerre elébe ugrott egy ember és botjával fejbeütötte. A megtámadott vándorló legény segítségért kiabált és az összesereglett nép felismerte a támadóban *Kovács Ferenc*, dombóvári suhanclegényt, a ki aztán a csendőrség kezébe került. Ott beismerte a tettét, de hogy mért akarta leütni a szegény vándorló legényt, annak okát adni nem tudta. Most folyik ellene a bíróságnál a vizsgálat.

— **(Drága álom.)** *Cserényi András*, veszprémi vasuti mozdonyvezető, az ódombóvári állomáson behúzódott egy pár percre pihenni az egyik őrszobába. A pihenés közben elnyomta az álom s mikor felébredt, akkor látta, hogy a zsebéből arany óráját láncostul ellopta valaki. Igen drága lett tehát neki az álma s efeletti bánatában azonnal sietett bejelenteni a lopást a csendőrségnek. Ott megindult a nyomozás a tolvaj után; ki is puhatolták, hogy a tolvaj a legközelebbi vonattal Budapestre utazott s ezen a nyomon aztán odafent a fővárosban le is tartóztattak egy gyanuba vett embert. Az azonban tagad mindent s mivel még az ellopott óra nincs meg, egyelőre hát igen drága lett a mozdonyvezetőnek az a rövid álom!

— **(Egy plébános kára.)** *Hegyesy László*, hosszuhetényi plébánosnak, a martonfai szőlőhegyen levő présházát a napokban feltörték s onnan pár hordó bort és egy csomó gabonát elloptak. A betörést csak napok mulva vették észre, mikor aztán jelentést tettek az esetről a csendőrségnek. Eddig azonban még nem sikerült megtudni, hogy kik voltak a plébános kárának okozói.

— **(Vigyázzunk a kutyákra!)** *Skolnik Géza* tanítónak volt egy fiatal, kis kutyája, a mely tegnap gyanus körülmények között maródit jelentett. A kutya valahol csontot lelt s azzal olyan ügyetlenül bánt el, hogy megakadt a torkán. Gazdája segíteni akart rajta, mikor egyszerre a kutya beleharapott egyik ujjába. Nosza talicskára kötötték a gyanus állatot s elvitték az állatorvoshoz, de mire odaértek vele, már kimult. Megfuladt a torkán akadt csonttól, de persze még mindig nem lehetett róla tudni, hogy más baja nem volt-e, nem-e veszettség tünetei jelentkeztek benne s azért harapta meg gazdájának rajta segíteni akaró kezét? Ma aztán megadta erre a megnyugtató feleletet az állatorvosi boncolás: nem volt a kutyának semmi veszedelmes baja s bizonyára évekig elélt volna, ha a torkán akadt csonttól — meg nem fulad.

— **(A színház miatt.)** Szeretett színházba járni az asszonyka s bár csak munkás volt az ura, mégis sokat költött a karzati kakasülőre. Legutoljára vasárnap este szeretett volna elmenni az »Ördög mátkájá«-nak az előadására, de az ura nem engedte. Határozottan megtiltotta neki; hanem hát a menyecske nem sokat adott a férje tilalmára és elment. Mikor a színházból hazatért, heves szóváltás folyt le közöttük és a házasság egész ma reggelig egy szót sem szóltak egy-

illette, olyan pozitív vádakkal, a melyeket bebizonyítani semmi esetre sem tud, mert ha bizonyítékai lennének, azokat minden esetre felhozta volna a per folyama alatt, vagy legalább is híres nyílt levelében jelezte volna.

Azzal vádolja a Dreyfus-per vizsgálóbíráját, Paty du Clam őrnagyot, hogy ő hipnotizálta e pernek összes szereplőit, pedig magából ebből a levélből tűnik ki, hogy Zola a hipnotizált. A titkos per iratainak ismerete nélkül szuggerálta magának, vagy szuggerálták neki mások a Dreyfus ártatlansága felőli erős meggyőződést, úgy hogy maga írja levelében: „Éjszakáimat elrabolta az ártatlan embernek a megjelenése, aki a legsúlyosabb kínzásokat szenvedte s a kinek lakolnia kell oly büntetért, a melyet nem ő követett el.” Ki nem látja ebből, hogy az élénk képzelődésű regényírót azoknak a súlyos kínzásoknak borzalmas festése ragadta meg annyira, hogy a szenvedő ember ártatlansága lassankint erős meggyőződésévé s lázas álmainak háborgatójává lett.

Az ilyen szenvedélyes hang természetesen megszüli a maga ellenhatását s a legközelebről érdekelt közönség körében az ellentéteket a legélesebben kihegyezi. Franciaország két ellenséges táborra szakadt, a mely ádáz harcot folytat igazságszolgáltatásának becsülete felett. Bármelyik tábor legyen a győztes, az igazságszolgáltatás fog megtépette kikerülni a küzdelemből.

Ezért kárhozzátandó az igazságszolgáltatás ellen a nagy tömeg érzelmeire appellálni, de még nagyobb könnyelműség ebben a bíraskodásban még a külföldnek is részt vennie. Hogyan mondhat ítéletet ebben a kérdésben a külföld, mikor az érdekelt nemzet maga is csak a sötétben tapogatózik?

Pedig hát ez is megtörtént s ebben

muzsikálnak egymásért és egymásnak, nem kényszerítik azokat, kik a zenét csak lármának tartják, hogy órákig hallgassák a rájuk nézve oly terhes koncerteket.

Az esti összejövetelek 9-től 11-ig tartanak. A hölgyek varrni valót visznek, vagy találnak a háziasszony munkakosarában selymet tépni, mivel a selymet a fonásra készítik elő. A háziasszony orsón fon vagy lágy selyempelyhet, vagy falusi birtokáról beszállított gyapjút, vagy hajtja a rokkát, melyen a legszebb fehér len pompázik.

Semmi sem tünteti úgy fel a szép kezét, a kerek karok szoborszerűségét, mint az ősanják eme foglalkozása, melyet a walesi hercegné ujtott fel. Haszontalan munka, mondják sokan. Korántsem; a gyapjufonásból sportharisnya lesz a család férfitagjai számára, — vagy a szegényeknek. A selyem ugyan arra a célra szolgál, a len vásznat szolgáltat egyházi célokra, vagy szerencsétlenek számára.

A rokka mellett ülő, nagy orsóján dolgozó urnő élénken emlékeztet a múlt századok szép, méltóságos várurnőire; e munka nem rontja a szemét és a mint feljebb láttuk, értéke sem csekély. A mi pedig a rokkát, orsót és motollát illeti, azok mind egy-egy remeke a letűnt századoknak és a fent leírt szalonok díszét képezik. Vállvetve így igyekszik az előkelő társaság illően befogadni és állandósítani Páris szeszélyének eme legújabb szülöttét, az ókor divatját.

Az uraknak mesével kell tartani a fonó és selyemtépő urnőket. Járja a mese a kísér-

a hivatlan prókátorkodásban, úgy látszik, Magyarország némely körei tartják hivatásuknak előljárni. Huszonhat szegedi ügyvéd s Aradról is számosan üdvözölték Zolát a Dreyfus-ügyben tanusított eljárásáért. Hát nem azt a benyomást teszi ez az okvetetlenkedés, mint mikor a párisi, meg a római diákok rokonszenvének nyilvánításával üdvözlik az elnyomott magyarországi oláhokat? Ezek legalább rokonságot tartanak egymással; de ugyan ki hívta fel a magyarokat bíraskodásra abban a kérdésben, vajjon a francia igazságszolgáltatásnak vagy Zolának van-e igaza a Dreyfus-ügyben.

Csinálják ki ezt maguk között a franciák, elég baj az nekik, hogy ott itélkezésre van felhiva a népszavazás, de ne szítsuk azt innen is, mert akkor minő jogon fogjuk visszautasíthatni a külföld beleavatkozását a mi nemzetiségi bajainkba?

Hirek.

Pécs, 1898. január 18

A pontos hivatalnok.

Hogy mikép lehet valaki pontos hivatalnok, elárulta ennek titkát lapunk egy barátja. Ő az a pontos hivatalnok, a ki felfedezte, hogy mikép lehet valaki pontos, mindamelllett, hogy — nem pontos.

Találománya a következő:

Ő jött reggel az irodába. Pörge szürke kalapját a szokott helyére tette, ez pedig nem közönséges hely volt. Éppen szembeesett a főnök ur ajtajával. Mikor belép a főnök, mindjárt oda essék a tekintete. Ott kapaszkodik a barnaszürke kalap a szokott nagy szegen.

— Ni, itt vagyok, — mondta mindig a kalap.

S mindenki meggyőződött, hogy ő ott van.

A főnök nyugodtan, mint aki szigorúan és alaposan teljesítette az ellenőrzést, betette az ajtót. A kollegák köröskörül az asztaloknál tovább másoltak.

A kalap az oly hű, jó kalap volt, hogy az mindig ott volt a szegen. A tulajdonosának

tetekről, tündérekről, rablókról, aranyhajú királykisasszonyokról, hétfejú sárkányról, boszorkányokról, kalandos utazásokról. A ki jól tud szavalni, az választ valamit a remekírók verseiből. Ha a recitálódó darab arravaló, mindig találkozik egy-egy ifju zenekedvelőnő, ki azt halk mandolin játékkal kíséri. Viktória királynő találta ki ezt a szép dolgot.

Közbe-közbe gesztenyehéj pattogása hallatszik. Egy fiatal hercegnő ott térdel a kandalló előtt, melyben vigan lobognak a nagy fahasábok, a parázsra rostély van helyezve, melyen gesztenyét süt az ifju urhölgy. Csak most jelenik meg a cselédség. Különböző alakú poharakat hoznak, az asti-i és champagne-i számára, melyet a gesztenye tisztítás és evés közben isznak a vendégek. Minden vendég kap egy tányért és egy kis asztalkendőt és midőn a gesztenye elfogyott, akkor apró szivárványszínű mosdótálakat hordanak körül, melyekben rózsavíz van a bepiszkolt ujjak lemosására.

Nemcsak Párisban és Londonban kezdenek hódolni az egyszerűségnek, annak az ideális egyszerűségnek, mely fehér ruhaja redői közt hordja a boldogságot, Amerika már jóval megelőzte őket. A milliárdos kisasszonyok, kiket nemes emberek kérnek nőül, kezeiken kijelentik, hogy bizony ők semmit sem adnak azokra a nemesi címekre, sem címes koronákra, mik a régi világ sirboltjait díszítik. Nekik, úgy mondják, magasabb vágyaik vannak és tán nehezebben elérhetők, ők hős és nemes szívet keresnek.

azonban gyakran volt dolga kint. Valahol. Talán más hivatalokban. Van egyéb dolga.

Ilyenkor a főnök megszólalt a reggeli vizit alkalmából:

— Hát az az ember hol kószál megint?

Mindenki a szegre nézett: ott van-e a kalap? Ott volt, persze hogy ott volt.

— Itt van kérem, valahova kiment bizonyosan.

A főnök nyugodtan, mint aki alaposan és erélylyel végezte az ellenőrzést, — betette az ajtót.

És ez így ment sokáig. Ő, a derék alkalmazott jött az irodába, a kalapját a szegre tette, leült, megfogta a tollat, de előbb rágyújtott és egy pipa dohányt kiszivott, mert ez jólesik a friss levegőről jövet. Azonban hosszabb volt a másolni való, mint ahogy a pipa győzte volna. — Ez kialudt, az abban marad.

A kimerült alkalmazott leverte a tollat az asztal széléhez, kinyitotta a fiókot, majd betaszította és szépen kisétált a folyosóra, hajadonfővel.

A kalap ott lógott hűségeen és mindenkinél jelentette, aki érdeklődött:

— Ő itt van, kiment, mindjárt jön.

Sokáig elhitték ezt a becsületes kalapnak. Bár erősen rázta a fejét a felebbvaló ur, hogy ugyan hol bódorog minduntalan az az ember olyan sokáig hajadonfővel. Most ebben a hivatalban volt, most amabban, így számolt be a kísétálásokkal. Mig egyszer rájöttek, hogy van itt e kimenőkben egy hazug kalap is, mely büntársá a furfangos hivatali alkalmazottnak, aki ezen hajadonfővel rendezett kísétálásból — déltájban, a délutáni sétából pedig borulat tájon került elő.

Hajadonfővel lépett be ilyenkor és sietett az íróasztalához, kinyitotta a fiókot és elrejtett benne valamit.

Azt a csalfa másik kalapot. A büntársát.

Ekkor újra megfogta a tollat, elsítt egy pipa dohányt, azonban kevés volt bár a dohányja, még se égett ki egészen, mire leszólt a toronyból az öreg óra:

— Haza, haza . . .

Ő felkelt, vette azt a becsületes kalapját, mely hűen betartotta mindig a kivatalos órákat és hazament . . .

S hogy mi ennek a rejtélye? az, hogy egy másik kalapja is volt, melyet a fiókjában rejtgetett s a melyet a fiókból kivéven, kabát

Igy a többek közt miss Helén Goult Castellan grófnő nővére is ezt a jelszót hangoztatja. Visszavonulva a család fészkebe, Irvingtonba, a világ legszebb pálmái alatt, az orchideák legcsudásabb gyűjteménye közt, melyek a kerek földön találhatók, várja a szép amerikai nő a fiatal hőst, a félistent, kinek megjelenéséig a zenének, melyet szenvedélyesen szeret és a jótékonyágnak szenteli életét. Nyilvános társaságban, csak midőn már ki nem kerülheti, ünnepélyek alkalmával jelenik meg. Cornélia, portugáli királyné pedig az orvosi tudomány tanulmányozására adta magát, hogy e téren is szolgálhasson a szerencsétleneknek.

A sportért rajongó és ideges nagyvilági hölgyek mellett ugylátszik a nőknek egy új típusa keletkezni. E típust jellemzi a báj, az idealizmus, a jóság, a szelidség, tehát olyan kitünő tulajdonságok, melyek alkalmasak arra, hogy boldogságot vigyenek a családi életbe.

Alexandra, orosz cárné is egyike az asszonyok ezen utánzásra méltó, új nemének. Dágmár császárné, a Dániában élő özvegy cárné, a walesi hercegné, nyitották meg ez új típus sorát, mely napról-napra szaporodik.

Minden jel arra mutat, hogy a nő fogja megmenteni a világot. Az asszonyok szelid hatalma meggátolhatatlan lesz, ha ápolják mind azon adományokat, melyekkel Isten felruházta őket és leküzdik a hibákat, melyeket az emberiség oltott beléjük.

Francia eredetiből fordította:

Kovács Julia.

zsebében vitte ki sétái alkalmával a folyosóra. Ott feltette és ment privát dolgaira. Visszatérve, hajadonfővel lépett a hivatalba s a kalapot kabátzsebéből ismét a fiókba dugta.

E találmánya pompásan bevált. Ő ma a legpontosabbnak elismert hivatalnok, mert legalább a kalapja — mindig ott van a hivatalban.

Napirend 1898. január 19-én.

Naptár: szerda, jan. 19. — Róm. kath.: Kamil — Prot.: Bablasz. — Görög-kel. (jan. 7.) Ker. szt. János. — Zsidó: Tebeth 25. — Nap kél 7 óra 26 perckor; nyugszik 4 óra 23 perckor. — Hold kél 4 óra 59 perckor reggel; nyugszik délelben.

Időjárás: hőmérséklet 2 Celsius fok hideg; légnyomás 751. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint száraz, hideg idő várható.

Színház: »Coulisset ur«, vigjáték.

— **(A megyés püspöknél)** sorban járnak a látogatók és tisztelgők, kik nádasdi kastélyában keresik fel az új főpásztort. Mint levelezőnk írja, a pécsváradi járás főszolgabírói hivatalának, úgy a királyi járásbírósnak vezetői szombaton délelőtt tiszteltek *Hetyey* Sámuel püspöknél. A tisztelgőket a püspök ebédre is magánál tartotta és igen szívesen látta őket.

— **(A félév vége a jogakadémian.)** Az 1897/8-ik tanévnek első féléve f. hó 24-én végződik a jogászoknál. 25-ével kezdődik az indexek aláírása, melytől ugyancsak borsozik a háta azoknak, a kik szívesebben jártak a multságokra, mint az előadásra. Persze akad egy néhány olyan is, a ki hiába járja sorra a tanárokat, azok mindent inkább elhisznek és bizonyítanak aláírásukkal, mint azt, hogy az illető szorgalmas látogatója volt az előadásoknak. Így aztán nincs más hátra, mint valami katonai, vagy más valami folyamodványhoz mellékletként csatolni az indexet, szóval eltüntetni a szülők szemei elől, nehogy kiderüljön a hiányosság, mert az bizony sajnos következményekkel járna különösen most, a farsang közepén a táncot és más szórakozást kedvelő ifjakra nézve.

— **(Szigorlat.)** *Kronosz* József Baranyavármegye V-öd aljegyzője, a kolozsvári *Ferenc* József tudomány-egyetemen, hétfőn az államtudományi első szigorlatot egyhangú képesítéssel letette.

— **(Felülfizetések.)** A *Höfler* Testvérek bőrgyárának munkásai sikerült táncvigalmat rendeztek, melyen felülfizettek — mint a hozzánk beküldött kimutatásból kitűnik — a következők: *Höfler* Testvérek és *Társas* 20 frtot, *Deutsch* Adám 5 frtot, *Krausz* Aurél 2 frtot, *Szigriszt* Ferenc, *Brodmann* Antal, *Piacsek* Virgil, *Lakatos* József 1—1 frtot, *Herkovits* Albert 80 krt, *Plöderer* Rezső, *Kremsz* Oszkár és *Hortyánszky* Frigyes 50—50 krajcárt.

— **(Öngyilkossági kísérlet.)** *Istokovics* István cserepes legénynek még a vigalom zajától hangos farsang sem hozott örömet. Nem volt munkája, nem volt pénze, s a nyomor lassan-lassan megérlette lelkében a sötét szándékot, hogy véget vessen életének. Alsó puturluk-utca 18. sz. alatti lakásán a kamarában felakasztotta magát. Egy asszony azonban meglátta a kötélen lógó embert s elszaladt a sarki rendőrhöz, *Máté* Mihályhoz, elmondani neki az esetet. A rendőr gyorsan a helyszínére sietett, elvágta a kötelet és hozzáfogott az élesztési kísérletekhez, melyek

sikerre is vezettek, úgy, hogy a már félig holt ember az ő ügyessége által újra felnyitotta fáradt szempilláit. Most aztán megpróbálja ismét a küzdelmet a létért, a mely soknak olyan könnyű, minden fáradság nélkül, másoknak pedig keserves, nehéz a legnagyobb iparkodás dacára.

— **(Diákmulatság.)** A pécsi felső kereskedelmi iskola növendékei február hó 9-én (szerdán) a *Vigadó* helyiségeiben koncertet rendeznek, melynek tiszta jövedelme a »Porgesz« alap gyarapítására fog fordítottatni. Védnöke az estélynek dr. *Angyal* Pál, a kereskedelmi iskola tanára lesz. A szereplésre eddig *Sohner* Olga, a helybeli szintársulat tagja kéretett fel, ki szívesen megígérte közreműködését. Mint halljuk, szándékoznak még dr. *Egry* Béláné és *Taky* Gyuláné urnőket is felkérni a közreműködésre. Szerepelni fognak még dr. *Vörös* Nándor ur zongorajátékkal, saját szerzeményü darabokat adva elő, továbbá *Brogly* József egy melódrámát szaval *Spitzer* Lajos zongora kísérete mellett, *Mittinger* Ernő egy vig szavallatot ad elő, és *Schön* Alfréd zongorán kíséri *Präger* Ernő hegedűjátékát. A műsor befejeztével *Farkas* veszi át a szereplést és remélhetőleg a táncosnők és táncosok örömmel fogadják majd a táncra csábító zenének hangjait is.

— **(A kivándorlás ellen.)** A kivándorlási ügynökségek ujabban megint erősen működnek Magyarországon s elárastják az országot kivándorlásra buzdító nyomtatványokkal s busás ígéretekkel ügynököket igyekeznek toborzani a néppel leginkább érintkezésben álló emberek: korcsmárosok, tanítók, jegyzők közül. Az ügynökök főleg az amerikai *San-Paoló* államba csábítják az embereket azzal, hogy az említett állam ingyen szállítja őket. Ez igaz, de a kivándorlóknak családostól földmivészeknek kell lenniök s a családtagok 45 évesnél, a nő 40 évesnél idősebb nem lehet és azonkívül még egy munkabíró családtagot kell magukkal vinni. Mindezt pedig a községi elöljáróságnak kell igazolni. Az igazoló okmányt azonban a kivándorlási ügynökségek, hogy minél több kivándorlót szállíthassanak, hamisítják. A belügyminiszter a kivándorlási ügynökségek üzelmeinek meggátolása céljából körrendeletet intézett az összes törvényhatóságokhoz, a melyben fölhevítve figyelmüket ezekre a dolgokra s egyben utasítja, hogy a kivándorlási ügynökségek üzelmeit gátolják meg, az ügynököket nyomozzák ki s a legszigorubb megtorló eljárást indítsák meg ellenük.

— **(Hulla az árokban.)** Uj-Dombóvár közelében, az ugynevezett szakcsi majorban, egy árokban, a rajta átvezető hid alatt, a sekély vízben egy női hullát találtak. A hulla fiatal nőé; ruházata egyszerű s rajta a külérőszak nyomai nem láthatók. Legnagyobb valószínűség szerint maga kereste a halált és vetette magát a vízbe, ahol megfuladt. Mivel senki sem ismerte, lefényképezték s azután temették el.

— **(Eltűnt sikkasztó.)** *Vince* István, siklósi születésű pincér, legutóbb Szabadkán hordta egy kávéház vendégeinek a fekete és fehér kávékat. Néha rábizták a pénzeszedést is és ezt a bizalmat azzal hálálta meg, hogy a zsebébe gyűlt pénzt elsikkasztván, megszö-

kött. A huszonegyéves sikkasztó pincért most körözteseti a rendőrség.

— **(Szegény vándorló legény.)** Igen, szegény vándorló legény *Frosche* Ferdinánd, a ki valamelyik ausztriai faluból került Dombóvárra. Amint este az utcákon jártkelt, azon töprengve, hol keressen magának éjjeli szállást: egyszerre elébe ugrott egy ember és botjával fejbeütötte. A megtámadott vándorló legény segítségért kiabált és az összesereglett nép felismerte a támadóban *Kovács* Ferenc, dombóvári suhanclegényt, a ki aztán a csendőrség kezébe került. Ott beismerte a tettét, de hogy mért akarta leütni a szegény vándorló legényt, annak okát adni nem tudta. Most folyik ellene a bíróságnál a vizsgálat.

— **(Drága álom.)** *Cserényi* András, veszprémi vasuti mozdonyvezető, az ódombóvári állomáson behúzódott egy pár percre pihenni az egyik őrszobába. A pihenés közben elnyomta az álom s mikor felébredt, akkor látta, hogy a zsebéből arany óráját láncostul ellopta valaki. Igen drága lett tehát neki az álma s efeletti bánatában azonnal sietett bejelenteni a lopást a csendőrségnek. Ott megindult a nyomozás a tolvaj után; ki is puhalták, hogy a tolvaj a legközelebbi vonattal Budapestre utazott s ezen a nyomon aztán odafent a fővárosban le is tartóztattak egy gyanuba vett embert. Az azonban tagad mindent s mivel még az ellopott óra nincs meg, egyelőre hát igen drága lett a mozdonyvezetőnek az a rövid álom!

— **(Egy plébános kára.)** *Hegyesy* László, hosszuhetényi plébánosnak, a martonfai szőlőhegyen levő présházát a napokban feltörték s onnan pár hordó bort és egy csomó gabonát elloptak. A betörést csak napok mulva vették észre, mikor aztán jelentést tettek az esetről a csendőrségnek. Eddig azonban még nem sikerült megtudni, hogy kik voltak a plébános kárának okozói.

— **(Vigyázzunk a kutyákra!)** *Skolnik* Géza tanítónak volt egy fiatal, kis kutyája, a mely tegnap gyanus körülmények között maródit jelentett. A kutya valahol csontot lelt s azzal olyan ügyetlenül bánt el, hogy megakadt a torkán. Gazdája segíteni akart rajta, mikor egyszerre a kutya beleharapott egyik ujjába. Nosza talicskára kötötték a gyanus állatot s elvitték az állatorvoshoz, de mire odaértek vele, már kimult. Megfuladt a torkán akadt csonttól, de persze még mindig nem lehetett róla tudni, hogy más baja nem volt-e, nem-e veszettség tünetei jelentkeztek benne s azért harapta meg gazdájának rajta segíteni akaró kezét?! Ma aztán megadta erre a megnyugtató feleletet az állatorvosi boncolás: nem volt a kutyának semmi veszedelmes baja s bizonyára évekig elélt volna, ha a torkán akadt csonttól — meg nem fulad.

— **(A színház miatt.)** Szeretett színházba járni az asszonyka s bár csak munkás volt az ura, mégis sokat költött a karzati kakasülőre. Legutoljára vasárnap este szeretett volna elmenni az »Ördög mátkájá«-nak az előadására, de az ura nem engedte. Határozottan megtiltotta neki; hanem hát a menyecske nem sokat adott a férje tilalmára és elment. Mikor a színházból hazatért, heves szóváltás folyt le közöttük és a házafelek egész ma reggelig egy szót sem szóltak egy-

máshoz. De már tovább nem tudták kiállni s ismét veszekedni kezdtek, a mi azzal végződött, hogy a férj jól elverte az asszonykát. Ez aztán annyira elkésérítette az asszonyt, hogy egy csomó kénes gyufát vízben feloldva a férje elé állt s ajkaihoz emelte a mérges folyadékot e szavakkal:

— Most már végleg leszámolunk!

A férj ezt látva, meglökte az asszonyt s így a gyufaoldatnak több mint fele a földre ömlött. A többi ugyan lehörpintette az asszonyt, de nem lehet tőle egyéb baja, mint hogy egypár napig az ágyat fogja nyomni.

— **(A két Bernát.)** Az a bizonyos Bernát, a ki állítólag a menykőhöz szokott kapkodni, békés és józanéletű lehet ahhoz a két Bernáthoz képest, a kik Szabolcsban véresre verték egymást. A két Bernát a szabolcsi korcsmában kapott össze s mivel az egyik otthon érezte magát, a másikat nem a legszebb szavakkal küldte Matyra, a hova való is. Ebből aztán verekedés lett; de a matyi Bernáté lett a győzelem, a ki a szabolcsi Bernátot alaposan helybenhagyta. Az egyik Bernát most ágyban fekszik, a másik pedig a bíróságtól várja jutalmát.

— **(Hálátlan vendég.)** Szűcs Mihály, regölyi molnárhoz bekéredzkedett éjszákára Bletzner Sándor molnárségéd. A mester szívesen adott neki a malom melletti szobában szállást, ahol kipihenje magát. Reggelre kelve azonban nem látta a vendégét sehol; elment az ügy, hogy még azt se mondta, hogy befellegzett. Emléket se hagyott ott semmit, sőt vitt magával egypár olyan dolgot, a mit a gazda bizony nem adott volna neki oda ajándékba, ha úgy kéri tőle. Többek között egy öltözet új ruhát és egy kis apró pénzt. A hálátlan vendéget most keresik.

— **(Uralkodók életkora.)** Hiába tagadnók, nagyon érdekli az embereket minden olyan dolog, mely valamiféle összefüggésben van az uralkodókkal és ezért nem is művel haszontalan dolgot az öreg gothai kalendárium, amikor évről-évre pontosan számot ad a világ valamennyi uralkodójának személyes viszonyairól. Az ideai kalendáriumban egész külön táblázatos összeállítás az uralkodók életkorát tünteti fel. A pápa után, aki ez év március 2-án 88 esztendőssé lesz, a luxemburgi nagyherceg a legöregebb fejedelem, aki júliusban volt 80 éves. Két fejedelem, a dán és a szászweimári nagyherceg ebben az évben lesz 80 éves; kettő, az angol királynő és a mecklenburg-strelci nagyherceg 79 éves. Hetven évnél öregebb a szászmeiningeni herceg, a badeni nagyherceg, a szász-altenburgi herceg és az oldenburgi nagyherceg, míg a szász király csak ebben az évben lesz 70 éves. A legfiatalabb fejedelmi személyiségek: a 17 éves németalföldi királynő, a 15 éves mecklenburg-schwerini nagyherceg és a 11 éves spanyol király. Uralkodásuk ideje szerint első helyen van az angol királynő, aki tudvalevőleg a múlt évben ünnepelte uralkodásának hatvanadik évfordulóját. Azután jön az osztrák császár, aki 1898. december 2-án tölti be uralkodásának ötvenedik évét. A múlt évben csak egy helyen, Mecklenburg-Schwerinben történt a trónon változás.

— **(Elriasztott betörők.)** Láng Sándor, beremendi kereskedő boltjába egyik éjjel be akartak törni. Lefeszítették a boltajtó

keresztvasát és az ajtót is felnyitották. Azonban a nagyravágyó betörők egyszerre két helyen is akartak működni, mert a bolt mellett lakó Takács István szobaablakának vasát is kifeszítették, hogy majd az ablakon át oda is behatolnak. De hát nem kísérte siker a vakmerő manipulációt, mert észrevették őket és úgy a kereskedő, mint a lakó rajtuk ütöttek, mire aztán a betörők elfutottak. Hogy kik voltak, most arra kíváncsi a csendőrség.

— **(Adomány az inségesek részére.)** A belügyminiszter f. évi 5374 számú rendeletével újabban 500 frtot adományozott Darázs, Hercegmárok és Kis-Köszeg községek inségesének. Az összeg a pécsi kir. adóhivatalnál vehető fel, s dr. Fejérvay Imre báró főispán intézkedett is már, hogy az illető községek előjáróságai a részükre jutó összegeket felvehessék, melyeket az arra leginkább rászorulók között fognak kiosztani.

— **(Kidobott férj.)** Frikker Ignác, Anna-utca 47. szám alatti lakos, tegnap este azzal a panaszszal állított be a rendőrségre, hogy őt a lakásából — kidobták. Igenis, a szó szoros értelmében kidobták s ez annál fájóbb neki, mert a kidobásában a felesége is aktív részt vett. Úgy történt a dolog, hogy mikor hazament, ott találta két sógorát, a kik a feleségének testvérei. Szóról-szóra valami miatt összeveszett velük s az asszony is a pártjukra állván, hárman jól helybenhagyták s aztán kiröpítették az utcára. Ott nem tudott mást tenni, mint elment a rendőrségre segítségért. Kapott is segítséget két rendőr személyében, a kik elmentek a lakására, ott a kellő erélyvel és tapintattal rendet csináltak s a vége az lett a históriának, hogy mégis csak bejuthatott otthonába a kidobott férj.

— **(Agg öngyilkos.)** Baranyavárott a 84 éves Jánits Mátyás a kutba ugrott, a honnan reggelre halva huzták ki. Az öreg sokac este még jóthuzott a szpiritusból s leste, mikor szunnyad el a menyé, mert a fia éppen Főherceglakon volt. Éjjel kétszer is kisompolygott a kuthoz, a menyé azonban kétszer is utána ment, mert az öreg többször mondta, hogy ő reggel már nem lesz életben. A menyét végre is elnyomta az álmom, az öreg harmadszor is kitámolygott a kuthoz és végre sikerült észrevétlenül a kutba ugrania, a hol halálát is lelte.

— **(Rablási kísérlet.)** Kis József, értényi lakos, a paári erdőben akart hazafele menni, mikor egyszerre elébe ugrott egy ember és pénzt követelt tőle. A vakmerő támadás — szerencsére — nem vette el Kisnek a bátorságát. A kezében levő bottal védekezett a rabló ellen és egypárszor jól célzott ütéssel el is találta azt. Végre is a támadó, kinél egy boton kívül semmi más támadó eszköz nem volt, feladta a küzdelmet és eltűnt az erdőben. Hogy ki volt, állítólag felismerte volna Kis egy tamási emberben s az ellen meg is indították a vizsgálatot. De a gyanuba vett egyén mindaddig tagadja a rablási kísérletet.

— **(Végrehajtót verő asszonyok.)** A Margitta szigettel szemközt, az Ó-Duna partján fekvő Szántova községben a napokban a község végrehajtója három rendőr kíséretében elindult az adóhátralékokat behajtani s több helyen foglaltak is. Két kocsira való ván-

kost, dunnát és derékaljat szedtek már össze, amikor az utcán egy 30—40 asszonyból álló csapat megtámadta őket és rendőrt, végrehajtót úgy véresre vert, hogy azok tehetetlenül voltak kénytelenek nézni, hogyan szedik le a szekerekről és osztják szét maguk közt a lefoglalt holmikat. De még ez nem volt elég. A felbőszült asszonyok éktelen láрма és szitkozódás kíséretében a község háza elé vonultak és az éppen ott ácsorgó kisbirót alaposan elverték. Férfi a ribillió alatt nem volt az egész faluban látható.

— **(Új levélbélyegek.)** Az új valutától sokan várnak nagy örömeket. A pénzügyminiszter benne lelte meg azt a nagy talizmánt, mely a vén földet ha nem is teszi újjá, de talán kiüldözi a deficitet a négy folyam hazájából. A félmilliomos is örvend az új rendnek, mert érdemessé teszi őt az egész milliomos deficitre és örvendenek még sokan, de legjobban a szerelmesek, akik levelezéssel is foglalkoznak. Ez utóbbiak örömet okozza pedig az, hogy ezután a tradicionális lókö levelekre új bélyegeket ragaszthatnak. Ha az ő reményük megvalósul, akkor valószínűleg nem az őt, hanem az új háromkrajcáros bélyegek lesznek rózsaszínűek, hogy ekként kívülről is megnyilvánuljanak az ő hű érzéseik. Kérdés azonban, hogy ezen a nézetten vannak-e az intéző körök is, amennyiben ezt nem kötik ki az országos képzőművészeti tanács új bélyegrajzok készítésére kitűzött pályázatának feltételei között; kikötik ellenben ezek a feltételek, hogy az új rajzok fehér alapon fekete tollrajzban az eddigi méretekben mutassák a képmintát, amely tartalmazza a magyar kir. posta és a korona vagy fillér felírást (a számot fekete színnel, nyomdai uton nyomják rá) és a magyar korona hiteles rajzát. A minta ne legyen rajzzal túltömött, hogy a postai felülbélyegzést könnyen észre lehessen venni. Tekintettel kell rá lenni, hogy a mintát tipografiai uton különböző színekben fogják sokszorosítani. A pályázatban csak magyar állampolgárok vehetnek részt; a pályaművek felett a képzőművészeti tanács 5 kiküldöttéből, a kereskedelmi miniszter megbízottjából és az államnyomda igazgatójából alakított bíróság dönt, amely a legjobb művet 200 frt és a hozzá legközelebb állót 100 frt díjazásban részesíti. A pályaművek március 15-ikéig a kultuszminiszterium III. ügyosztályában a képzőművészeti tanács előadó jegyzőjénél nyújtan-
dók be.

Órák, ezüst-arany tárgyak és ékszerek javítását, kicserélését, tisztítását, fel-frissítését és átalakítását a legjutányosabban és gyorsan teljesíti *Schönwald Imre* órák és ékszerész Pécs.

Művészet, irodalom.

○ **Velencei kalmár.** Shakespeare jellemdrámáinak egyik leghatásosabb alapokon felépített kiváló darabja a velencei zsidó drámája, melyben tegnap este Csiky László legújabb nagy sikerét aratta. Ez a közkedvelt és tehetséges színészünk, akárcsak a gyenge nemhez tartozó kollegái között *Angyal Ilka*, időnkint megpróbálkozik egy nagy, klasszikus szereppel, talán remélve azt is, hogy vállalkozása

telt házat csinál. Ez a telt ház tegnap elmaradt; de jobb is, mert ha a döcögős előadást és lépten-nyomon kizökkenő összjátékot tekintjük, bizony nem lehetett meglegedve az a kis közönség sem, a mely jelen volt. Kóristákból szóló szereplőkkel előléptetett alakok szerepmentudása, nyelvbottlása és szánandó vergődése a lámpaláz alatt: ép úgy rontotta az előadást, mint egyik-másik szereplőnek gondatlansága, a ki rövid szerepét — úgy látszik — nem tartotta érdemesnek betanulni. Említésreméltóan csak *Hevessy, Bihari* és *Hunyady* játszottak; a nők közül pedig *Angyal Ilka. Csiky* játéka kárpótolt mindenek hibájáért. Nagy, igazán művészi jellem-alakítást mutatott be az öreg Schylockban s ritkán történik meg még vendégművészzel is, hogy egymásután hatszor hívják a lámpák elé, mint vele megtörtént tegnap. Neki a diadalért s a direktornak ő hozzá: csak gratulálhatunk, mert a tegnapi est is egyike lett volna a kudarcoknak, ha ő nincsen. (→)

○ **Szerződés a jövő színi szezonra.** Mint értesülünk, Somogyi színigazgató alkudozásban van dr. *Pataj Sándorné*, szül. *Vida Etelka* urnővel, kit a jövő évre primadonnául akar szerződteni. Kívánatos volna, ha ilyen nagy szerepkör betöltésénél nemcsak saját érdekeit tartaná szem előtt a direktor ur, hanem néhány vendégszereplésre hívna meg előbb az illetőt, hogy a közönség is kifejezést adhatna tetszésének vagy nem tetszésének, a mi különösen most, midőn a szerződés nem sokára lejár, aligha lehet közönyös az igazgatóra nézve is.

○ **Posta és távirtda kézi tarifa jelent meg** Havlin Vilmos (Budapest posta és távirtdaigazgatóságánál) kiadásában, mely jól kezelhető kemény papírra nyomtatva tartalmazza az összes európai díjszabásokat oly módon csoportosítva, hogy a nagyközönség mindennemű postaküldeményét maga megdíjazhatja s így előre már tájékozva van, mennyibe kerül a küldemény továbbítási díja. Megrendelhető bármely posta és távirtdahivatalnál, vagy a kiadónál. Ára 25 kr., mely összeg beküldése után bárhová bérmentve küldetik meg.

○ **A magyar nép múltja és jelene.** Benedek e nagy jubiláris munkájának most megjelent 6-ik füzetében, főleg az 1437-ben kitört parasztlázadással foglalkozik. Természetes, hogy Benedeknek vonzó, tiszta és választékos nyelve csak még élvezetesebbé teszi a nagyszabású munka olvasását, melynek az Atheneum kiadásában megjelenő egyes füzetei 30 krajcárban kerülnek.

○ **Vezeklés.** A Légrády Testvérek kiadásában megjelenő *Legjobb Könyvek* című regénytár 8-ik kötete a legkiválóbb magyar írónőnek egyik regényét adja az olvasónak. Ez az írónő *Szabóné Nogáll Janka*, a kit a közönség és a kritika egyiránt szeret. Ez a műve, a mely most *Vezeklés* címmel jelent meg, bizonyára nagy hatást fog kelteni és kedves olvasmánya lesz azoknak, a kik a megkapó, a szívhez szóló bánatos történeteknek barátai. Egy asszonyról van benne szó a ki férjét és gyermekeit elhagyja, hogy kedvesét követhesse, a kinek élete és tragédiája

még később is foglalkoztatja az elmét, bizonyosságot téve a regény rendkívüli érdekessége mellett. Szabóné Nogáll Janka *Vezeklése* mint a regénytár többi darabja is ötven krajcárért szerzhető meg. Főlemlítjük még, hogy a *Legjobb könyvek* című vállalat újabb kötetei ezek lesznek: *Savage*: *Hivatalos feleségem* 2 kötet, *Mikszáth*: *Gavallérok és Ne okoskodj Pista* 1 kötet, *Cherbuliez*: *Vagyonszerzés után* 3 kötet, *Donnelly*: *Caesar emlékszoira* 2 kötet. A *Legújabb Könyvek* előfizetési díja, postai bérmentes küldés mellett 20 kötetre 20 korona, 10 kötetre 10 korona, 6 kötetre 6 korona. Minden kötet külön is megrendelhető, ára 1 korona. bérmentes elküldéssel 1 korona 10 fillér. Megrendelhető: Légrády Testvérek könyvkiadóhivatalában Budapest V. Váci körut 78.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Farsangi naptár.

Január 19. A graziana társaság estélye a Vigadóban.

Január 22. Kádársegédek bálja a Scholtzsörházban. — Az esti tánciskola próbája a Vigadóban. — Barcsi jótékony nőegylet thea estélye. — Dárdai Kaszinó táncestélye.

hagy elválasztónak. Vagy még helyesebb, ha más nőt kever a játékba. Az ördögöt csak Belzebubbba lehet leverni. A hajón ugyan tengeri betegséget kap az ember, a hegyek között pedig a honvágy kólikája bántja, de hát ördög vigye mind a kettőt, ha orvosságul nincs más asszony a közelségben. Szóval, ezen utjától teljes gyógyulást várok.

— Köszönöm.

— Bocsásson meg kedves La Ferlita, ha túlsokat fecsegetem, de az ön javára akartam lenni, azt elhíheti.

— Most már csak azért sem utazom el.

Megörült!

— Magam is azt tartom, de mégis maradok.

— Talán csak nem azért, amit önnek most mondtam.

— Nem lehetetlen.

— Kedves barátom, akkor én még nagyobb bolond vagyok, mint ön, hogy a tricscs-tracsosom következményeit előre nem láttam.

Másnap reggel, mikor Nata legkevésbé várta, megérkezett az ura. Évente rendszeren három-négy hónapot töltöttek együtt valamelyik fővárosban, a férj és feleség. Egyébkor a gróf szolgálatban volt. Ugy látszott, hogy sejtette és számított is neje zavarára.

— Tudom, hogy már jobban vagy — mondta neki — s fel kell használnunk a szép napokat, hogy vissza-utazhassál Szent-Pétervárra. Tizennégy napi szabadságot vettem magamnak, hogy abban a gyönyörűségben részem lehessen, téged hazakisérhetni.

A gróf előkelő, negyvenes körüli ur volt; magas,

— Ismételten bocsánatot kérek, de csak most tudtam meg, hogy gyöngéledik.

— Igen, kissé betegeskedtem. Ugy-e, ugy válunk el, mint jóbarátok? — mondta hirtelen Nata.

— És még jobb barátok leszünk, ha újra összejövünk.

Hazamenet kukkot sem szólott a grófné; a kocsija sarkába huzódzkodva, le nem vette szemét Giorgioról, aki valami ellenállhatlan vágtyól kényszerítve, megfogta a kezét. Nata visszarántotta.

— Mi lelte? — kérdezte La Ferlita.

— Megvetem magam — felelte tompa hangon.

E percben megállott a kocsis Nata háza előtt s a grófné kiszállott. Némán, anélkül, hogy Giorgiora nézne, a kezét nyújtotta neki utolsó bucsura. Csak a mikor La Ferlita forró kezének szenvedélyes szorítását érezte, tekintett Giorgiora, könyörgő, kétségbeesett pillantással.

— Nem szeretem, hiszen tudja, nem, nem... mondta.

És mig Giorgio némán bámult a lépcsőről utána, eltávozott, anélkül, hogy még egy szót is mondana.

Rancyéknál fogadó-estély volt. Mikor a vicomtesse La Ferlita sötét arcát megpillantotta, aggódva ment hozzá.

— Mi történt? — kérdezte.

— Semmi. Holnap Lissabonba utazom; bucsuzni jöttem.

— Milyen halavány.

— A hidegtől; vagy talán sebesen jöttem fel a lépcsőn. Milyen sokan vannak ma itt!

— Találkozott a grófnével?

Törvénykezés.

§ **Letartóztatott tanuk.** Mult év november 1-én a kátolyi korcsmában vigan folyt a mulatozás, mikor egy huszonegyező kompánia tagjai összeveszvé, birokra mentek egymással. A kátolyi rend éber őre, Vodenicsár bakter, a láрма hallatára felzörgette a községi bírót, Sajnovits Fábiant, hogy menjen a korcsmába rendet csinálni, de a verekedésnél szorongatott egyik legény, Graits Mátvás testvéreit is értesítette öcscsük veszedelméről. A bíró, ennek fia, egy községi esküdt s a két Graits testvér felcihelődvé, el is mentek ugy éjféltájban a korcsmába, de mire oda értek, a verekedők már összebékültek; hogy azonban a hatóság mégis hiába ne ment légyen, a bíró zárórát parancsolt. Ennek az egyik legény, Diviak Mátvás ellenszegült, ugy hogy a bíró csak a bírópálcával s egypár nyaklevessel tudta fentartani tekintélyét a rakoncátlankodó ellen, kit a bíró kísérete még ezen felül jól helyben is hagyott. Mikor aztán Diviak Mátvás többrendbeli folytonossági hiánnyal kiszabadult kezeik közül, Blaskovits Antalnak estek, mert a bíró őt jelölte meg a csendháborítás okozójául. Botokkal, széklábakkal, sőt járomszögekkel ütötték, verték, ugy hogy a földre zuhant. Onnét kivitték az udvarra a félholt embert s ott ugy összeverték a koponyáját, hogy Blaskovits holtan maradt a helyszínén. A pécsi kir. törvényszék ezért vád alá helyezte Sajnovits Fábiant bírót, ennek fiát Sajnovits Mátvást, Polics Pétert és Graits Mátvást s tegnapra tűzte ki a végtárgyalást, melyre Graits Mátvás testvéreit, Graits Pávót és Graits Mártont, kik a vizsgálat adatai szerint egyszerű szemlélői voltak az esetnek, tanuk gyanánt idézte meg. A végtárgyaláson azonban súlyos gyanuok merültek fel arra nézve, hogy a két Graits nagyon is tevékeny részt vett

Blaskovits agyonveretésében, mert öcscsük védelmére készülvé, ők hozták magukkal a járomszögeket s a konyhaajtóban felfegyverkezve várták, míg a többiek Blaskovitsot az udvarra kivitték. A törvényszék tehát a vizsgálatot a két tanura, Graits Pávóra és Mártonra is kiterjesztette s őket nyomban letartóztatva a vizsgálat kiegészítését rendelte el.

TÁVIRATOK.

— **Az országgyűlésből.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A képviselőház és a főrendiház ma rövid ülést tartott. A törvényhozás mindkét házában felolvasták az új ülészakot megnyitó királyi kéziratot. A képviselőházban holnap lesz a tisztikar megválasztása; a főrendiházban már ma választottak.

— **Pártértekezlet.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Kossuth párt tegnap este értekezletet tartott, melyen Kossuth Ferenc bejelentette a számos bizalmi feliratot, a mivel a vidékről keresték meg a pártvezetőséget. Megválasztották alelnököknek Thaly Kálmánt és Győry Eleket, gazdának Tóth Jánost és a bizottsági tagokat is. Komjáthy Béla lemondása mellett megmaradt. Az értekezlet minden pártbomlási hirt megcáfolt. A képviselőház jegyzőjeül Lakatos Miklóst jelölte a párt.

— **Tüntetések Párisban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Párisban és környékén nagy antiszemita tüntetések vannak. Az anarkisták és szocialisták összeverekedtek. Az anarkisták Dreyfust éltették

Január 23. — Polgári bál a Scholtzsörházban. — A jótékony nőegylet thea-uzsonnája.

Január 26. Pécsi Dalárda estélye a Vigadóban.

Január 29. Tiszti estély a nemzeti kaszinóban. — Lakatos-bál Scholtz-nál.

Február 1. Polgári Kaszinó táncestélye. — Vasuti műhelymunkások bálja a Vigadóban. — Dárdai tűzoltók bálja. — Pécsváradi tűzoltók bálja.

Február 3. Polgári bál a szegényház javára a Vigadóban.

Február 5. Az urasági táblaterítők bálja Kulin vendéglőjében. — Kaszinóbál. — Pécsváradi hadastyánok bálja. — Hadastyán-bál Scholtz-nál. — A pécsi Torna-egyesület jelmez bálja a Vigadóban.

Február 6. Cipésszakegylet bálja gyár utca 7. szám alatt.

Február 9. A felső kereskedelmi iskola növendékeinek tánccal egybekötött koncertje a Vigadóban.

Február 10. Polgári bál a Hétfejelemben.

Február 12. Zsolnai-gyári tűzoltók bálja a Scholtz-sörcsarnokban. — Pécsi jótékony nőegylet jelmez-estélye a Nemzeti Kaszinóban.

Február 17. Hercenberger József polgári bálja a Vigadóban.

Február 19. Polgári Kaszinó táncestélye. — Pécsváradi ifjak álarcsobálja. — Kath kör táncestélye.

— Vele voltam a Pergola színházban.
— Jobban van már?
— Sokkal jobban.
— És ön . . . csakugyan elutazik?
— A bőröndöm már bepakkoltam.
— Kedves barátom, a kinézése után itélve, azt jósolom, hogy újra ki fog pakkolni és elkési a vonatot.
— És a kötelesség? Az életpályám? A miniszterem? Ha ez a szerencsétlenség megtörténne, arra kérem, vicmentesse, tegye meg azt a barátságot, dugasson kényszerzubbonyba és carabinieriakkal vitessen a határra.
— Ha így áll a dolog, akkor annál jobb — mondta félig gunyosan, félig komolyan a vicmentesse, kezét nyújtva neki. — Tehát szerencsés utat! A viszontlátásra!
— Csakugyan elutazik? — kérdezte most a vicmente aki e pillanatban lépett hozzájuk. — Akkor engedje meg, hogy szerencsekívánatomat fejezzem ki, legelőször kiküldetéséért és még száz más dologhoz. Nagyon jól teszi, hogy most már habozás nélkül itt hagyja ezt a várost — tette hozzá, karonfogvást sétálva a teremben Giorgioval. — Egész Florenc beszéli, hogy ön a grófné kedvese.

Hiszen szóm sincs e miatt, bizonyára nagy szerencse önre ez a szerelem, de még nagyobb, ha idejekorán és okosan szakítani tudunk. A gróf, Nata férje, mindennap megérkezhet. Tudom, hogy nem igen okoz önnek följáást az a gondolat, hogy összekoccanhat velem, de a mi állásunkban mégis tekintettel kell lenni sok mindenre. Elvégre is a gróf befolyásos ember az orosz udvarnál és ön, kedves barátom még nem követ. Külömben még mire várna? Lissabonban is vannak szép asszonyok,

ha a grófnének nincs is oka reájuk féltékenykedni különösen pedig egy olyan szerelmes embert féltetni, mint ön. Jöjjön be a szomszéd terembe, hogy elszívassunk egy cigarettát. Szóval, értem, hogy valaki belebomlik a Nata szépségébe. Én tudom, hogy mit jelent az, egy ilyen asszonyt szeretni. Könnyen elveszítjük a fejünket és éppen ezért veszedelmes az ilyen kaland. Mi azért hordjuk a vállunkon becses fejünket, tisztelt barátom, hogy üzleti dolgainkat pontosan és jól elvégezhessük, de nem, hogy pisztolygólóbisokkal lyukasztgassuk át, mint Dolski, az a szegény ördög.

— Ön tehát ismeri az ő történetét?

— Van-e ember Florencben, aki nem tudna erről a szomorú komédiáról több vagy kevesebb alapossággal beszélni? Nagyon veszedelmes ez az asszony, nagyon veszedelmes. Szép, nagyon szép és félelmetesen csábító, de a szerelmes Bayardnak félni kellene tőle. Személyesen ismertem ezt a boldogtalan lengyelt még Varsóból. Előkelő, szép, okos fiu volt. És elpusztult, mert csekélyke szerelmi kalandocskát engedett meg magának, míg a grófné távol volt. Ugyancsak furcsa fogalmai lehetnek Natának a — férfi-hűségről!

Giorgio szórakozottan hallgatta.

— Ez mind nagyon szép így elmondva, kedves vicmente, felelte később tettetett nyugalommal, de hogyan cselekedett ön, amikor szerelmes volt?

— Amint most ön. Végre is, nem vagyok én hősiesség lélek, csak közönséges tucatember. Egyszerűen megugrom a veszély elől, mert higgye el, nagyon okosan gondolkodik most ön: legjobb, ha az ember az ostobaság és a maga személye között néhány száz mértföldet

— **Szenzációs letartóztatások** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A rendőrség letartóztatta Fischer Mórt, a budapesti Imperial orfeum volt tulajdonosát s a Kleines Journal kiadóját és még két egyént.

— **A hadnagy úr mulat.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Ily cím alatt tárgyalta a „Függetlenség” fővárosi napilap szerkesztője, Székely Béla dr., egy vezércikkben Pollacsek Izidor, 32-ik gyalogezredbeli katona öngyilkosságát, a kit állítólag hadnagyának szigorúsága kergetett volna a halálba. E cikkért a hadnagy, ki abban sértést látott, ma provokáltatta Székely Bélát.

— **Feljelentett zsaroló banda.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A fővárosi rendőrségnél szenzációs feljelentést tett ma egy kőbányai asszony, meg egy férfi több zsaroló ellen. A feljelentés Barabás Albert, egy kőbányai hetilap szerkesztője, Gerő Menyhért és Lévy Dezsőné, egy általánosan ismert kétes egzisztenciájú hölgy ellen irányul.

— **Vivómesterek botpárbaja.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Italo Santelli és Girardini, két híres olasz vivómester, egymás halálos ellensége, az operaház előtt a hajós-utcában egymással találkozáskor, szóváltás támadt köztük. Girardini bottal támadt Santellire, a ki szintén botjával védekezett. A vivómesterek botpárbaját természetesen nagy néptömeg nézte. Mikor a botpárbajban mindkettő botja eltört, akkor Girardini revolvert rántott elő és rálőtt Santellire s ezután a Lázár-utcába menekült, de egy rendőr utána sietett s ennek felszólítására a főkapitányságra ment. A meglőtt Santelli ezalatt a mentőkhöz hajtatott, a hol konstatálták, hogy Girardini golyója a bal karja felső részének izomzatába furódott s csak a vastag télikabát s a mester izmos husa akadályozta meg a nagyobb szerencsétlenséget. A sebet a mentők kimosták s aztán Santelli a rendőrségre sietett, hol megkezdték nyomban a szemtanúk kihallgatását. Az ügy előzménye az volt, hogy Girardini egy levélben kijelentette, miszerint nem ad Santellinek elégtételt. Ezért Santelli felpofozta és Girardini most a bottal kezdett s egy lövéssel befejezett párbajban vett a maga módja szerint elég tételt rajta.

— **A nyelvrendelet vége.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Prágában a cseh tartománygyűlésen Coudenhove helytartó döntő nyilatkozatot tett a Gautsch-kormány nevében. Proklamálta Csehország egységét politikailag, de megállapította a három nyelvterületet: tiszta cseh, tiszta német és vegyes nyelvterület. Ezzel Badeni sok port felvert és meggyűlölt nyelvrendelete levétetett a napirendről. Indítvány fog tétetni, hogy a cseh iskolákban a német, a német iskolákban pedig a cseh tanyelv is kötelező legyen, valamint az államhivatalnokokra nézve is kimondják a hasonló kötelezettséget.

— **A képtolvaj orvost elítélték.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Lenkei Bélát, a képtolvaj orvost,

ki a budapesti Nemzeti Muzeumból Murilló képeit ellopta, értéktelen képeket csempészvén helyükbe, a budapesti törvényszék tegnap késő este egyévi börtönre ítélte.

— **Divatos hóbort.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Aradról számos aláírással üdvözölték Zola Emilt a Dreyfus-ügyben elfoglalt állásáért.

— **A provizórium szentesítése.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A provizóriumról szóló törvényt tegnap este a király színe elé szentesítés alá bocsájtották.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

KÖHÖGÉS,

rekedtség és elnyálkásodás ellen a legjobb hatású szer a RÉTHY-féle

pemetefü-cukorka,

mely ezen bajokat gyorsan megszünteti, kapható minden gyógyszerárban. Egy doboz ára 30 kr. 5 dobozzal 1 ft 50 kr-ért bérmentve küld.

Réthy Béla
gyógyszerész

Réthy Béla

gyógyszerész z Békés-Csabán.

Csak akkor valódi, ha minden doboz fenekén aláírásom látható.

Százezrei a
családoknak iszzák
előszeretettel
naponta a

• *Éljen! éljen!*

Kathreiner-féle Kneipp-malátakávé.

Mentes a babkávénak egészségre ártalmas alkotórészeitől. Egyedül a Kathreiner-féle malátakávé az, mely annak illatát és kedvelt ízét magában foglalja. A Kathreiner-féle malátakávé étvágygerjesztő, könnyen emészthető, évek során át felnőttek és gyermekekre nézve egyaránt hasznosnak bizonyult. Legkitűnőbb pótléka a babkávénak, valamint ajánlásra legméltóbb vegyülete is annak. Tekintettel az egészségre és takarékosagra, a valódi „Kathreiner”-nek többé egy háztartásból sem szabad hiányoznia.

Óvás az értéktelen utánzatoktól.

Főképviseletet

előnyös feltételek mellett ajánl üzletjártas óvadékképes uriembernek Pécs város és környékére egy első német biztosító társaság (gyermek biztosítás osztály nyújtásával). Az illető uriembernek előkelőbb körökhöz kell tartoznia.

Szakképzettség nem feltétlenül szükséges. Szíves ajánlatok A. A. A. jelleg alatt **Friedenstein és társa hirdetési és nyomdai vállalat és részv. társasághoz intézendők, Budapesten, VII. ker. Károly-körut 9. sz.**

Hirdetmény.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy **Pécsett, József-utca 8. sz. a.** eddig folytatott

zálogkölcson-intézetemet

1898. évi január hó 17-től kezdve megszüntetem, zálogokat többé el nem fogadok és az üzletet a törvényszabta mód szerint fölösztatom.

Az érdekelt felek érdekében és könnyebbségére sikerült nékem **VEISZ ÁRMIN** zálogkölcsonintézet tulajdonost a felosztás eszközlésére megnyerni akként, hogy a nálam elhelyezett zálogtárgyak az ő **Gyár- és Zrinyi-utca sarkán lévő zálogkölcson intézetében lesznek kiválthatók.**

A törvényes határidőn túl ki nem váltott zálogtárgyak ugyanott fognak árverés alá kerülni.

Pécs, 1898. évi január hó 14-én.

Tisztelettel

KIM GÁSPÁR

ügyvéd,

mint a »Pécsi zálogintézet«
tulajdonosának megbízottja.

8097. szám.

Tkv. 1897.

HIRDETMÉNY.

Monyoród községnek telekkönyvi betétei az 1886: XXIX. és az 1889: XXXVIII. t. cikkek értelmében elkészítetvén és a nyilvánosságnak átadatván, ez azon felszólítással tétetik közzé, hogy

1. mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889: XXXVIII. t. cikk 7. §-a alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889: XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből kereseteket bezárólag hat hónap alatt, vagyis **az 1898. évi július hó 30-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított keresetük annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. 16. és 18. §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi szakasznak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyeztetése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1898. évi július hó 30-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, a kik a fentebbi 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, az e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis az **1898. évi július hó 30-ik napjáig** bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére küldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak — az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Pécsváradon, a kir. jbiróság mint tkvi hatóságánál 1897. évi december hó 31-én

Schill

kir. járásbíró.

<p>ORSZÁGOS HIRLAP</p> <p>az fizessen elő az</p> <p>országi újságra, mely Budapesten jelenik meg, naponta 16—32 oldal terjedelemben és melynek főszerkesztője</p> <p>MIKSZÁTH KÁLMÁN.</p> <p>Előfizetési ára:</p> <p>Egy hóra 1 frt 20 kr. Negyedévre 3 frt 50 kr.</p> <p>Kiadóhivatal: Budapest, József-körut 65. Szám.</p>	<p>Ki kemény és előkelő hangu lapot akar járattani,</p>
	<p>Ki az okos nemzeti politika híveinek vallja magát,</p>
	<p>Ki szereti az újságban is a szép stílust és jó ízlést,</p>
	<p>Ki a szépirodalomnak java termékeit akarja olvasni,</p>
	<p>Ki a humor és szellem termékeiben akar néha gyönyörködni,</p>
	<p>Ki mindentől jól és mindig korán akar értesülni,</p>
	<p>Ki nem barátja a frazsisoknak, de az érezt és komoly politikai cikkeknek,</p>
	<p>Ki minden ízében modern újságot akar járattani,</p>
	<p>Ki óhajja a szabadelvűség fokozatos fejlődését és a magyarság erősödését,</p>
	<p>Ki nem barátja a személyi kultuszoknak és megyeti a személyes támadásokat,</p>